

HANDLINGSPLAN MOT VOLD I NÆRE RELASJONER

2020 - 2024

Lier kommune

“Vold er enhver handling rettet mot en annen person, som gjennom denne handlingen skader, skremmer eller krenker, får den andre til å gjøre noe mot sin vilje eller slutte å gjøre noe den vil.”
Per Isdal, psykolog

INNHold

- 1. Innledning og målsetning 3
- 2. Hva er vold i nære relasjoner? 4
- 3. Ulike former for vold 6
- 4. Symptomer og tegn på vold 8
- 5. Konsekvenser av vold 10
- 6. Når har du plikt til å handle? 12
- 7. Tiltak – Forebyggende arbeid 14
- 8. Hvem kan kontaktes? 16

INNLEDNING OG MÅLSETNING

Bruk av vold er ulovlig i Norge, og et angrep på grunnleggende menneskerettigheter. I Norge er staten i tillegg forpliktet til å beskytte egne borgere mot vold, overgrep og annen umenneskelig behandling gjennom flere internasjonale avtaler. Vold i nære relasjoner er straffbare handlinger på lik linje med vold som skjer i andre sammenhenger, men kan være spesielt vanskelig å oppdage. De som blir utsatt for vold i nære relasjoner kan ha særlige utfordringer med å be om hjelp. Ikke alle barn, unge eller voksne er trygge på arenaer hvor dette er å forvente, for eksempel i eget hjem. Dette skaper utrygghet og redsel, og vold i nære relasjoner kan ha alvorlige negative konsekvenser for individets utvikling, for både fysisk og psykisk helse og for generell livskvalitet. Disse konsekvensene er også gjeldende for barn som er vitne til at en nær omsorgsperson utsettes for slik vold.

Det overordnede målet med denne handlingsplanen er at alle liunger som lever med vold skal få nødvendig beskyttelse og hjelp, gjennom tiltak som er kunnskapsbaserte og samordnet.

Kommunens mål med handlingsplanen er å tydeliggjøre den enkelte virksomhet og ansatt sitt ansvar og handlingsrom knyttet til vold i nære relasjoner. Videre er det et mål at handlingsplanen i seg selv skal være en ressurs for virksomheter og ansatte som er i posisjon til å avdekke og/eller forebygge vold i nære relasjoner.

Handlingsplanen definerer hva vold i nære relasjoner er, hva kommunen gjør for å forebygge vold og overgrep og hva vi skal gjøre når vi mistenker en aktuell hendelse. Videre beskrives ulike kommunale tiltak i Lier kommune og kontaktinformasjon til aktuelle organisasjoner og instanser.

Målgruppen for denne handlingsplanen er alle ansatte i Lier kommune som gjennom sitt arbeid kommer i kontakt med barn eller voksne som blir utsatt for vold og/eller overgrep.

Handlingsplanen er forankret i Lier kommunes planstrategi.

HVA ER VOLD I NÆRE RELASJONER?

Alle kan bli utsatt for vold. Likevel er det noen grupper som er sårbare. Det gjelder særlig de som er underlegne i et makt- og styrkeforhold.

Begrepet «vold i nære relasjoner» er blitt et standardisert begrep hvor voldsutøver og offer er knyttet til hverandre ved familiebånd, eller på annen måte betyr noe for hverandre. En nær relasjon defineres her som partner, barn, søsken, foreldre, besteforeldre og andre i rett opp- eller nedadgående linje, samt adoptiv-, foster- og steforhold. Det kan også omfatte kjæreste og nære vennskapsbånd, langvarige omsorgs- og pleierelasjoner eller en annen form som betyr noe i hverdagen til hver enkelt, som f.eks. barnehage, skole og SFO.

Vold kan inkludere mange typer voldshandlinger. I denne handlingsplanen defineres disse formene for vold: fysisk vold, psykisk vold, omsorgssvikt, seksuell vold og overgrep, tvangsekteskap og kjønnslemlestelse. Alle kan bli utsatt for vold. Likevel er det noen grupper som er ekstra sårbare. Det gjelder særlig de som er underlegne i et makt- og styrkeforhold.

Personer med funksjonsnedsettelse, barn, eldre og de med rus- eller psykiatriproblemer kan være særlig utsatt. Små barn har et stort behov for omsorg og er avhengig av voksne som tar vare på dem. Barn og ungdom har ikke samme vurderingsevne som voksne, og kan lettere bli lokket inn i situasjoner som de er for unge til å forstå konsekvensene av eller gi samtykke til. Fysiske funksjonsnedsettelse kan gjøre det vanskeligere å forsvare seg mot fysisk eller seksuell vold. Både personer med alvorlige utfordringer knyttet til rusmisbruk og personer med alvorlige psykiske lidelser kan være sårbare av flere årsaker. Utfordringene kan både knytte seg til livsførsel, hvilke miljø de lever i og i hvilken grad de er i stand til å ivareta seg selv. Vold mot eldre er ofte et skjult problem.

ULIKE FORMER FOR VOLD

Fysisk vold

Fysisk vold er alle former for fysisk handling som skader eller kontrollerer et annet menneske. Det kan for eksempel være slag, spark, bitt, kvelertak eller ørefik. Fysisk avstraffelse brukt for å disiplinere og oppdra barn defineres også som fysisk mishandling.

Psykisk vold

Psykisk vold er all bruk av ord, stemme, handling eller mangel på handling som kontrollerer, skader, eller krenker en annen person. Psykisk vold kan ødelegge for eller forhindre utvikling av et positivt selvbilde. Det kan komme til uttrykk i form av trusler, nedsettende utsagn, sårende kritikk, gjentatte forhør og ignorering. Det er svært vanskelig å oppdage denne formen for mishandling, fordi dette i seg selv ikke setter fysiske spor. Det er også psykisk vold når noen er vitne til vold i sine nære relasjoner, for eksempel mellom foreldrene. Latent vold er den psykiske effekten volden har etter at den har funnet sted. Den som er utsatt for vold vil være på vakt i påvente av nye voldshandlinger. Dette gjelder alle former for vold.

Ekstrem og negativ sosial kontroll

Ekstrem kontroll er å begrense friheten til et annet menneske. Både barn og voksne kan oppleve at en som står dem nær har ekstrem kontroll over dem. Negativ sosial kontroll er ulike former for systematisk oppsyn, press, trusler og tvang som utøves for å sikre at enkeltpersoner lever i tråd med familiens eller gruppens normer. Eksempler på dette kan være isolering, utfrysning, ekstrem sosial kontroll, økonomisk kontroll, uforholdsmessig sanksjoner og tvangsekteskap.

Nettovergrep og sosiale medier

Nesten alle barn, unge og voksne har i dag smarttelefoner. Mye av kommunikasjonen foregår i dag digitalt, det betyr at den digitale og den virkelige verden glir over i hverandre. Sosiale medier kan utnyttes for å begå seksuelle

overgrep mot barn og unge. For foreldrene kan det være krevende å ha oversikt over barnas bruk av sosiale medier. Voksne kan via nettet komme tettere inn på barna, uten at foreldrene kan fange det opp. Det å sende seksualisert bilde eller tekst til noen som ikke har bedt om det, regnes som seksuelt krenkende atferd og kalles digital blotting.

Partnervold

Er vold mellom ektefeller, samboere eller kjærester. Volden kan være fysisk, psykisk, seksuell, økonomisk og materiell vold. Begge kjønn kan rammes og begge kjønn kan være utøvere av volden.

Kjønnslemlestelse

Kjennetegner alle typer inngrep der ytre kvinnelige kjønnsorgan påføres varige forandringer eller skader og der inngrepet foretas av andre grunner enn medisinsk årsak. Dette kan gi store helsemessige konsekvenser, både akutt og ved påvirkning av kroniske underlivsplager. Begrepet kan også omtales som omskjæring.

Tvangsekteskap

Enkeltmennesker har rett til å velge sin ektefelle. Det er forbud ved norsk lov å tvinge noen til å inngå ekteskap, og dette krenker de grunnleggende menneskerettighetene våre.

Mobbing

Mobbing er når en person gjentatte ganger og over tid blir utsatt for negative handlinger fra en eller flere personer. Det er en aggressiv eller ondsinnet atferd der noen med vilje påfører en annen person skade, smerte eller krenkelse. Mobbing forutsetter en viss ubalanse i makt- og styrkeforholdet. Mobbing kan både være fysisk og psykisk vold. Mobbing kan også utøves via digitale medier.

Æresrelatert vold

Æresrelatert vold kan innebære tvangsekteskap, ekstrem sosial kontroll, fysisk- og psykisk vold,

nedverdigelser, trusler, utstøtelse og drap. Æresrelatert vold har som mål å forhindre tap av ære eller gjenopprette tapt ære og blir ofte utøvet av flere enn en person. Både kvinner og menn kan bli utsatt. Æresrelatert vold kan forekomme i alle kulturer, men er mer utbredt der hensynet til familien står over hensynet til individet.

Stalking

Dette innebærer at en person er sykkelig og tvangsmessig opptatt eller besatt av en annen person, og forfølger og utsetter denne personen med uønsket oppmerksomhet eller en annen plagsom atferd.

Omsorgssvikt

Forekommer når omsorgspersonen til barn ikke gir barna den trygghet og omsorg de har behov av. Omsorgssvikt kan være barn at ikke blir fulgt opp i forhold til skole, opplæring, helsetjenester og medisinsk hjelp. Omsorgssvikt er når foreldre prioriterer sine egne behov før barnas behov. Eldre og personer med funksjonsnedsettelse kan også oppleve omsorgssvikt.

Seksuell vold og overgrep

Den seksuelle lavalderen i Norge er 16 år. All form for seksuell aktivitet rettet mot barn under 16 år anses som overgrep. Seksuell overgrep på barn skjer oftest i nære relasjoner, hvor det kan være at barnet har et tillitsforhold til personen. Incest er seksuelle

handlinger mellom søsken eller nære slektninger. Seksuell vold mot voksne er når noen mot sin vilje blir påført eller tvunget til å utføre seksuelle handlinger. Seksuelle overgrep kan foregå fysisk og via digitale medier.

Rusrelatert vold

Handler om at ruspåvirkede personer er mer tilbøyelig til å både utøve vold og selv bli utsatt for vold. Mange av disse personene er sårbare og det handler mye om hvilken grad de er i stand til å ivareta seg selv og andre, samt være bevisst på de handlingene som blir utført.

Vold mot eldre

Vold mot eldre er trolig et skjult problem. Det er skambelagt og mange eldre tror at de selv har skylden for krenkelsen. De eldre søker sjelden råd. Mange har få relasjoner og vegrer seg for å anmelde personer som står dem nær, ofte er de eldre avhengig av hjelp fra voldsutøver. Vold mot eldre skjer både i private hjem og på institusjoner.

Vold i nære relasjoner er altså ikke et ensartet fenomen. Det kan være ulike former for vold, psykisk og/eller fysisk, og er ofte et uttrykk for makt og kontroll og undertrykkingsmekanismer. Vold i nære relasjoner kan forekomme i alle slags relasjoner og i alle samfunnslag.

SYMPTOMER OG TEGN PÅ VOLD

Det finnes en rekke ulike symptomer og tegn på at noen blir utsatt for vold i nære relasjoner. Det kan være vanskelig å vite hva man skal se etter. Tegn som kan gi indikasjon på at det foregår vold kan også skyldes andre forhold i en persons eller en families liv. Personer, enten det er barn, voksne eller eldre, kan ha forskjellige og varierende reaksjoner og symptomer. Noen kan skjule for omverden hva de er utsatt for, og andre kan vise symptomer som kommer enten akutt eller gradvis.

Tegn på at noen kan være utsatt for vold og overgrep kan være:

- Fysiske tegn som hevelser, blåmerker, rift, kutt eller arr, bitemerker, skader på øre, nese hals og øye, skjelettskader/brudd/hodeskader, livløshetsanfall, feilmedisinering og forgiftning.
- Følelsesmessige reaksjoner, angst, depresjon
- Uvanlige reaksjoner på hendelser eller personer
- Problemer med intimitet og nærhet
- Destruktiv eller grenseoverskridende atferd, reguleringsvansker
- Seksualisert atferd
- Ferdighetstap
- Endret bruk av sosiale medier
- Selvskading og selvmordsforsøk
- Rusmiddelproblemer
- Psykosomatiske tegn, som magesmerter, hodepine, svimmelhet, spiseforstyrrelser, enurese/enkoprese, utmattelse, hjertebank etc.

Hos barn bør man være oppmerksom på skader som ikke kan forklares. Symptomer kan være diffuse og barnas signal vage. Barn kan uttrykke at noe er galt på en måte som er utydelig for voksne. Atferdsendringer kan ofte være et tegn på at noe er galt, og bør ikke bortforklares ved at barn er «vanskelige». Husk at barn ikke er vanskelige, de har det vanskelig. De vanligste symptomene er at barnet viser

eller forteller om fysiske smerter, vondt i magen eller hodet, søvnproblemer, tristhet, utagering eller konsentrasjonsvansker. Disse tegnene er helt generelle indikatorer på at barn ikke har det bra, og at det er noe i livet som er en belastning. Tegn hos barn kan være ulike etter hvilken type vold de er utsatt for. Omsorgssvikt kan eksempelvis typisk gi noen symptomer, mens seksuell vold kan gi andre.

Voksne kan vise symptomer på mange måter, noen kan være å oppleve å ha lav selvtillit, spiseforstyrrelser, angst og depresjoner og bli sosial tilbaketrukket. Personer som blir utsatt for partnervold kan utvikle kroniske fysiske og emosjonelle symptomer.

Det kan være vanskelig å avdekke overgrep mot eldre, fordi de er mer isolerte og lite synlige for resten av samfunnet. Normale aldersforandringer kan skjule eller forveksles med skader som skyldes vold. Den eldre er ofte lojal mot overgriper, og vil beskytte overgriperen.

Atferdsendringer kan ofte være et tegn på at noe er galt, og bør ikke bortforklares ved at barn er «vanskelige». Husk at barn ikke er vanskelige, de har det vanskelig.

KONSEKVENSER AV VOLD

Å bli utsatt for vold i nære relasjoner er et folkehelseproblem som ikke bare rammer de som blir utsatt for volden. Det berører også de nærmeste – familie og nettverk, lokalsamfunn og samfunnet for øvrig. Mennesker som er utsatt for vold kan ha en opplevelse av å være i konstant alarmberedskap.

Mennesker som er utsatt for vold kan ha en opplevelse av å være i konstant alarmberedskap.

Hukommelsen og konsentrasjonsevnen kan være kraftig påvirket. Kroppen skiller ut stresshormoner, som kan påvirke både den psykiske helsen, men også den somatiske. Både handlingenes grovhet og varighet har betydning for hvordan og hvor sterkt volden preger den utsatte. Omfanget av skadene påvirkes blant annet av nærheten til volden, hvor grov volden er, hvor ofte den forekommer, tidligere opplevelser og om det finnes andre som kan beskytte eller støtte den utsatte. Hvordan man reagerte i situasjonen kan også påvirke hvordan man takler livet i etterkant. Vold i nære relasjoner kan ha store økonomiske konsekvenser for den som utsettes for volden. Langtidssykemelding er ti ganger vanligere blant de som utsettes for vold i hjemmet enn de som utsettes for annen type vold. I noen tilfeller kan også hensynet til å beskytte egne barn mot overgrep gjøre det vanskelig å delta i arbeidslivet.

Vold i nære relasjoner påvirker barns oppvekstvilkår. Dette gjelder både når barnet selv blir utsatt for vold og for barn som er vitne til vold. Ofte vil en voldsutsatt omsorgsperson ikke være i stand til å yte tilstrekkelig omsorg for barnet. Når barnet blir eldre finnes det en økt risiko for ulike former for atferdsproblemer. Det er påvist sammenheng mellom opplevd vold i hjemmet som barn og fysiologiske/somatiske helseproblemer i voksen alder.

Noen kan mangle evne og mulighet til å se og forstå at de selv er utsatt for overgrep. Det kan handle om at en ikke innser egen situasjon eller bagatelliserer på grunn av andre forhold, som for eksempel økonomisk avhengighet. Å ikke forstå at man er overgrepsutsatt eller ikke klarer å formidle hva en har vært utsatt for, kan ha langvarige konsekvenser for eierskapet til egen kropp, tanker, følelser og identitet.

Handlingsplikt og meldeplikt er angitt i en rekke lover.

NÅR HAR DU PLIKT TIL Å HANDLE?

Avvergelsesplikt

Avvergelsesplikt innebærer at alle har en generell plikt til å hindre visse former for alvorlige straffbare handlinger, dette gjelder blant annet grov frihetsberøvelse, grov kroppsskade, drap, mishandling i nær relasjon, voldtekt, incest og hensette noen i en hjelpeløs tilstand m.m. Den mest aktuelle måten å oppfylle avvergelsesplikten er ved å anmelde forhold til politiet. Denne plikten går foran lovbestemt taushetsplikt, jfr. straffelovens § 196.

Meldeplikt og opplysningsplikt til barneverntjenesten:

Plikten er et selvstendig og personlig ansvar, og den gjelder for alle som utfører tjeneste og arbeid for et forvaltningsorgan, eller er underlagt lov som regulerer dette. Alle offentlige ansatte har plikt til å melde til barneverntjenesten om barn som det er mistanke om at utsettes for eller er vitne til vold. Meldeplikt til barneverntjenesten inntreffer når du har grunn til å tro at et barn blir mishandlet i hjemmet eller utsatt for andre former for omsorgssvikt,

eller når et barn har vist vedvarende alvorlige atferdsvansker. Privatpersoner har et moralsk ansvar for å melde ifra, men ikke et juridisk ansvar slik offentlige ansatte har. Opplysningsplikten til barneverntjenesten omfatter både en plikt til å melde fra på eget initiativ og til å gi opplysninger ved pålegg fra barneverntjenesten. Denne plikten går også foran lovbestemte taushetsplikt.

Anmeldelse til politiet

Når et barn eller andre har gitt opplysninger om utøvd vold, er det tilstrekkelig informasjon til en anmeldelse. Vold i nære relasjoner er undergitt ubetinget offentlig påtale, og politiet bør i størst mulig grad ta ansvaret for at anmeldelse blir skrevet. Det er i slike saker ikke nødvendig for en fornærmet å anmelde det straffbare forholdet selv. Politiet kan på selvstendig grunnlag iverksette etterforskning. Det er likevel avhengig av at partene vil fortelle hva som har skjedd, hvis ikke politiet selv er vitne til vold eller andre overgrep. Det blir viktig å stille åpne spørsmål, og den utsatte

må ha mulighet til å snakke mest mulig fritt.

Handlingsplikten og meldeplikten

Handlingsplikt og meldeplikt er også angitt i en rekke særlover som opplæringsloven, barnehageloven, lov om psykisk helsevern, lov om sykehus, lov om helse- og omsorgstjenester i kommunene og i straffeloven.

Det betyr i praksis:

- Enkeltansattes handlingsplikt er steg nr. en: Det betyr at den ansatte ikke må innhente leders tillatelse til å melde en sak til barneverntjenesten.
- Virksomhetens ansvar for å handle er steg nr. to: Det betyr at leder er forpliktet til å følge opp saken etter å ha fått informasjon/opplysninger fra melder/ansatt.
- Barnevernets og politiets ansvar for å handle er steg nr. tre, når melding/anmeldelse er mottatt. Det betyr at både barnevern og politi er forpliktet til å iverksette en undersøkelse og tiltak i forhold til meldingens alvorlighetsgrad og innhold, samt gi tilbakemelding til melder.

Ved mistanke om vold mot barn - hva gjør jeg når et barn begynner å fortelle?

- Ta deg tid til å lytte
- Vær rolig
- Bruk åpne spørsmål
- Skriv ned det som blir sagt
- Ros barnet
- Vær tydelig på at du må fortelle videre

Dokumenter alt som er observert, hørt og snakket om med barnet
Drøft med en kollega eller en leder
Søk råd og veiledning hos Barneverntjenesten (evt. anonymt)

Seksuelle overgrep; - Meld fra til politi og barneverntjenesten når det er grunn til bekymring for at kjønnslemlestelse skal skje eller har skjedd.

Kjønnslemlestelse; - Meld fra til politi og barneverntjenesten når det er grunn til bekymring for at kjønnslemlestelse skal skje eller har skjedd.

Tvangsekteskap; - Meld fra til barneverntjenesten når det er grunn til å tro eller du er bekymret for at barn skal giftes bort, meld også fra om man skulle få opplysninger som gir bekymring.

Mobbing; - Meld fra til leder i barnehage eller skole barnet går på.

Ved mistanke om vold mot voksne

Dokumenter alt som er observert, hørt og snakket om med den utsatte. Våg å spørre direkte og tilby hjelp. Søk råd hos en kollega eller leder ved behov. Informer kommunens kritesentertilbud om den utsatte er truet, og ta kontakt med politi. Ring «Vern for eldre» for å få råd, veiledning og hjelp. Der kan man også være anonym. Vurder behov for kontakt med fastlege eller helsehjelp.

Seksuelle overgrep

Meld fra til politi og overgrepsmottaket. Overgrepsmottaket er et frivillig tilbud til voksne., De kan sikre tekniske spor og gi medisinsk og psykososial oppfølging. Tilbudet er taushetsbelagt og de kan gi gode råd og veiledning. SMISO (senter for Incest og seksuelle overgrep) og Nok. Drammen, kan kontaktes for råd og veiledning.

TILTAK – FOREBYGGENDE ARBEID

Samarbeid og samordning

Kommunene har et ansvar for å samordne sine tjenester. En utfordring som går igjen er at reglene for taushetsplikt, opplysningsplikt og opplysningsrett er kompliserte. Tjenesteapparatet har både mangelfull kunnskap om disse, og ulik tolkning og praktisering. Det er derfor en viktig målsetning å få til fagdager om temaet for aktuelle ansatte i kommunen, samt gjennomgå handlingsplanen for å trygge de ansatte. Det er også en målsetning at alle virksomheter i kommunen har interne forebyggende tiltak knyttet til vold i nære relasjoner.

Barnehage og skole

Er virksomheter som virker forebyggende og helsefremmende gjennom omsorg, lek og læring. Det skal tilrettelegges for utvikling av gode språklige og sosiale ferdigheter, som igjen skal skape trivsel og forebygge mobbing. Tidlig hjelp sikres gjennom kartlegging av alle barn, og tilpasset opplegg for det enkelte barn. Kompetanseheving for de ansatte på temaet gis fortløpende gjennom kurs og opplæring.

Helsetjenesten barn og unge har et direkte fokus på både psykisk helse, rus og vold. I virksomhetens standard synliggjøres det når temaene tas opp i helsestasjonen og skolehelsetjenesten, f.eks. tar jordmor opp temaet rus og vold i svangerskapskonsultasjoner. Helsetjenesten ønsker med universelle og selektive tiltak å bistå til både å forebygge og fange opp vold i familier på et så tidlig tidspunkt som mulig. En viktig innsats fra helsetjenesten i det forebyggende arbeidet er å øke kunnskap om vold og konsekvenser av vold i nære relasjoner i befolkningen.

Barneverntjenesten har etter barnevernloven § 3-1 annet ledd et spesielt ansvar for å avdekke omsorgsvikt, atferds-, sosiale- og

emosjonelle problemer tidlig, slik at varige problemer kan unngås. Barneverntjenesten i Lier skal sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid.

Alle kan kontakte barneverntjenesten i Lier dersom de er bekymret for et barns omsorgssituasjon. Barneverntjenesten mottar da en bekymringsmelding som vurderes videre og gir grunnlag for en eventuell undersøkelse og iverksettelse av tiltak. Ifølge barnevernsloven § 4-3 har barnevernet rett og plikt til å foreta undersøkelser av barnet, herunder samtaler med barnet. Tjenesten iverksetter også tiltak der et barn har alvorlige atferdsvansker.

PP-tjenesten skal være en veileder og samarbeidspartner for barnehager, skoler, barn, unge og foresatte. PP-tjenesten skal også samarbeide med det øvrige interne og eksterne hjelpeapparatet. Gjennom samtaler med barn og unge og deres foresatte ønsker PPT å bidra i arbeidet med å forebygge og avdekke vold og overgrep.

Mangfold og mestring ønsker å drive aktiv forebygging av vold, både i enkelt saker og mer generelt. Ansatte kartlegger brukeres barn og barn som pårørende, og kan der fange opp eventuelle tegn på vold og kan melde bekymring til barnevernet. Virksomheten har også formelt og uformelt samarbeid med interne og eksterne samarbeidspartnere. Virksomheten jobber med aktiv fagutvikling og har fokus på den enkelte ansattes ansvar og plikter knyttet til å avdekke og følge opp voldsproblematikk.

Hjemmetjenesten ønsker å drive aktiv forebygging av vold i nære relasjoner, både i enkeltsaker og mer generelt. Forebyggende sykepleiere tilbyr hjemmebesøk og de har ansvar

Kommunen har interne forebyggende tiltak knyttet til vold i nære relasjoner.

for helsestasjonen for eldre. Der det er individuelle samtaler, er det rom for å ta opp dette temaet. Ved hjemmebesøk blir det bl.a. snakket om familiære relasjoner. Temaet blir også tatt opp på pårørendeskolen for pårørende til dem med en demenssykdom. Det jobbes aktivt med fagutvikling med fokus på den enkeltes ansattes ansvar knyttet til voldsproblematikk.

Kultur og fritid er en viktig brikke i det forebyggende arbeidet mot vold i nære relasjoner.

Det å være engasjert i og del av et fellesskap, og gjøre noe man liker, fremmer psykisk helse og kan dermed forebygge vold i nære relasjoner.

NAV skal kunne håndtere brukere som er i en vanskelig livssituasjon og henvise videre når det er behov for det. NAV-veiledere skal ha spesielt fokus på barns behov, foreldrenes omsorgsevne, voldsproblematikk i hjemmet, rus og psykisk helse.

HVEM KAN KONTAKTES?

Alarmtelefonen for barn og unge

alarm@116111.no – Tlf. 116 111

Barneverntjenesten i Lier kommune

Vakttelefon, 09:00 – 15:00, Tlf. 97770370

Barnevernvakten til Lier kommune

(Drammen)

Tlf. 32 04 65 00 - 116 111 - 02800

Åpningstider: Mandag - torsdag kl. 15:30 - 23:00, Fredag kl. 15:30 - 01:00, Lørdag kl. 16:00 - 01:00, Søndag kl. 15:00 - 23:00

Blå Kors – Drammen

Tlf. 35 50 52 10

Dinutvei.no

Familievernkontoret i Drammen

Tlf. 466 17 710

Frivillighetssentralen i Lier

Tlf. 45895880

Kompetanseteamet mot tvangsekteskap, kjønnslemlestelse og negativ sosial kontroll

www.bufdir.no/tvangsekteskap

kompetanseteamet@bufdir.no

tlf. 47 80 90 50

Konfliktrådet – Buskerud/Drammen

Tlf. 22 03 25 60

Krisesenteret i Asker, Bærum og Lier

Tlf. 67 50 83 83

Legevakten i Drammen

Tlf. 116 117

Lierbyen helsestasjon

Tlf. 32 22 77 30

Lier sanitetsforening

Tlf. 32 84 53 30

Nok. Drammen

Tlf. 32 04 58 00

Politiet

Politiet.no – Tlf. 02800 – 112

Redd Barna

regionsor@reddbarna.no – Tlf. 22 99 09 00

www.reddbarna.no

Røde Kors Lier

Tlf. 992 18 600

Statens barnehus i Sandefjord

www.statensbarnehus.no – Tlf. 474 89 933

Støttesenter for kriminalitetsutsatte

Tlf. 800 40 008

TryggEst

www.bufdir.no/vold/TryggEst

(Vern av risikoutsatte voksne)

Vern for eldre

www.vernforeldre.no – tlf. 800 30 196

0-26 kontakttelefon 992 18 600

NYTTIGE RESSURSER/LENKER:

<https://bufdir.no/vold/TryggEst>

Barnevakten.no

Barnevernvakten.no

Handlingsplan mot kjønnslemlestelse og tvangsekteskap

www.regjeringen.no

Lier kommune